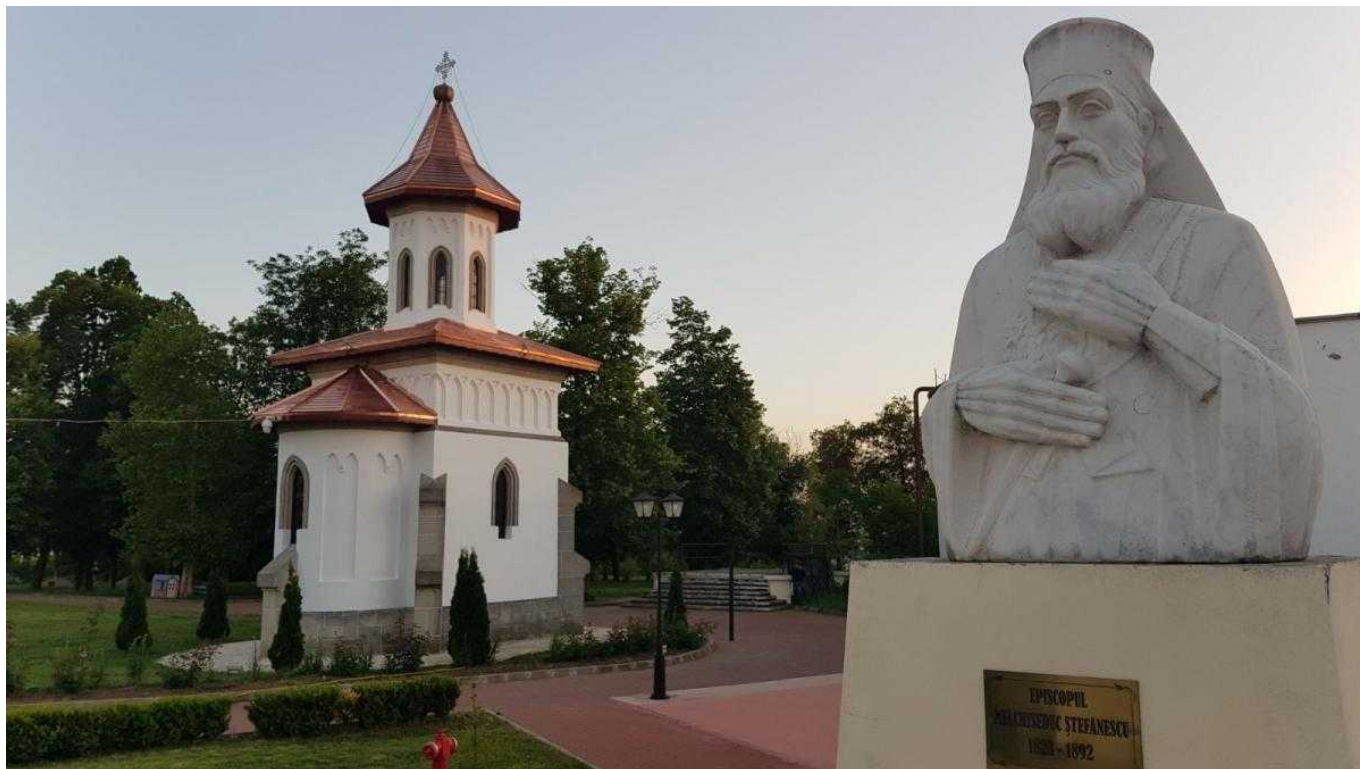

Arhiepiscopul Romanului și Bacăului speră că Episcopul Melchisedec Ștefănescu va fi canonizat curând

Arhiepiscopul Ioachim și-a exprimat luni speranța ca dosarul de canonizare al Episcopului Melchisedec Ștefănescu, fost episcop de Roman, să fie aprobat în scurt timp de Sfântul Sinod.

După analiza, respectiv, aprobarea Comisiilor de specialitate ale Sfântului Sinod, Episcopul Melchisedec Ștefănescu va fi canonizat și înscris în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

Afirmațiile IPS Ioachim au fost făcute la slujba de pomenire oficiată în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Cuvioasă Parascheva” din Roman cu ocazia împlinirii a 198 de ani de la nașterea ierarhului.

Arhiepiscopul Romanului și Bacăului l-a numit pe fostul ierarh „un om remarcabil”.

„Dumnezeu l-a adus la existență în timpuri cu totul deosebite, care se aseamănă cu timpurile zilelor noastre fiind atât de zbuciumate, de nestatornice, atât de

înverșunate asupra a ceea ce este Biserica”.

„El a fost implicat în toate acele evenimente și manifestări care marcau identitatea, spiritualitatea, cultura, evlavia și credința în Dumnezeu a neamului nostru. El numea moartea ca fiind: o apă lină”, a spus Înaltpreasfinția Sa cu privire la fostul Episcop de Roman.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu

Născut în satul Gârcina din județul Neamț, în 15 februarie 1823, în familia preotului Petru Ștefănescu, viitorul vlădică a primit la botez numele de Mihail.

După studiile din localitatea natală, a urmat Seminarul Teologic de la Socola, absolvind cursurile acestuia în anul 1843, ca șef de promoție. În același an a fost tuns în monahism, primind numele de Melchisedec.

În data de 16 august 1844 a fost hirotonit ierodiacon.

În anul 1848 a fost trimis să studieze la Academia Teologică de la Kiev, fiind al doilea român care a absolvit această instituție de învățământ teologic – după dascălul și protectorul său, arhiereul Filaret Scriban; a obținut titlul de „magistru în teologie și litere”.

Hirotonia în ieromonah o va primi tot la Kiev, în data de 3 octombrie 1851.

Reîntors în țară, a ocupat pentru cinci ani postul de profesor și spiritual la Seminarul Teologic de la Socola, fiind hirotesit arhimandrit în 12 ianuarie 1856 și numit rector al Seminarului Teologic din Huși.

În 1857 a fost ales deputat în Divanul Ad-hoc din partea clerului din Huși, susținând în cadrul Divanului dezideratul unirii celor două principate românești de la sud și de la est de Carpați și devenind unul dintre fruntașii luptei pentru Unire.

A fost numit locțiitor al Episcopiei Hușilor în 15 ianuarie 1861, fiind hirotonit arhiereu la Iași, cu titlul „Tripoleos”, în 30 decembrie 1862.

În data de 6 ianuarie 1865 a fost instalat oficial ca locotenent de episcop al nou-înființatei Eparhii a Dunării de Jos și Eparhiot în 27 mai.

În 22 februarie 1879 a fost ales episcop la Roman, unde a lucrat cu același zel, până la trecerea la Domnul, în anul 1892.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu – Părintele Autocefaliei BOR

Episcopul Melchisedec este socotit una dintre personalitățile providențiale în dobândirea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române.

El a alcătuit scrisoarea de răspuns trimisă de Sinodul nostru Patriarhului Ecumenic Ioachim al III-lea (1878-1884) în problema sfințirii Sfântului și Marelui Mir la București.

Tot el a fost cel care a alcătuit și scrisoarea trimisă Patriarhului Ecumenic Ioachim al IV-lea (1884-1886), prin care se cerea din nou recunoașterea autocefaliei.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro